

אינון תמורת, כגון מצפ"ן, ואיהו נעילת חגין
 וזמנין ויומין טבין, נעילת דלת בפני לזוין, ביום
 הכפורים דאיהי עלמא דאתי, לא אתקרי יהו"ה
 באדנ"י דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו
 נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, וכגין
 דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית
 יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין
 איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין
 קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

וכגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין
 דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב)
 יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגורא
 תרעא, וכיום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק
 מינה שכינתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא

לשון הקודש

יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה,
 שלפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש
 ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא,
 ומסתלקת שכינה.
 ומשום זה עונת תלמידי חכמים
 בשבת, שבימי חל בששולט מטטרו"ן,
 נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו
 היא סגרת השער, וכיום השבת יפתח,
 יפתח השער ותצא ממנו השכינה

הזה, ובו יבום וחליצה וגט פטורין, וכל
 האותיות בו, הן תמורות, כמו מצפ"ן,
 והוא נעילת חגין וזמנים וימים טובים,
 נעילת דלת בפני לזוין, ביום הכפורים
 שהוא העולם הבא, לא נקרא יהו"ה
 באדנ"י שהוא דין, והוא נעל, נעילת
 דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא
 פתוחה לקבל שבים, ומשום זה יום
 הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו

אֶתְקַרְיֵאת כּוּם מְלֵא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (דברים לג כג)
 וּמְלֵא בְרַבְתַּת יְהוּ"ה יָם וְדָרוּם יִרְשָׁה, דְּבִיּוּמִין דְּחֹל
 אֶתְקַרְיֵאת יִבְשָׁה בְּמַטְרוּן, הֲדָא הוּא דְכְתִיב
 (בראשית א ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוּם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וּבְזִמְנָא דְאֶתְמְלִיאת אֶתְמַר עֲלָה (תהלים קטז יג) כּוּם
 יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוּ"ה אֶקְרָא, כּוּם
 אִיְהִי אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבֹן, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבֹן כְּנֻ"י, כְּמֵאִי
 אֶתְמְלִיאת בְּאֵת י', וְאֶתְעַבִּידַת כּוּסִי רִנְיָה, וּבְגִין דָּא
 כּוּם צְרִיךְ עֲשָׂרָה דְבָרִים וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא
 יִירָא לְבִי, אִם תְּקוּם עָלַי מְלַחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי
 בּוֹטָח (תהלים כז ג), בְּזֹאת בּוֹדְאִי אֲנָא בְּעֵינָא
 לְאֶתְתַּקְפָּא, בְּהֵאִי קָרָא דְדוּד, קוּם דְדוּד הָא זֹאת

לשון הקודש

היא אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבֹן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבֹן
 כְּנֻ"י, בְּמָה מְתַמְלֵאת? בְּאוֹת י', וְנַעֲשִׂית
 כּוּם רִנְיָה, וּמִשׁוּם זֶה כּוּם צְרִיךְ עֲשָׂרָה
 דְבָרִים וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אִם תַּחֲנֶה עָלַי
 מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תְּקוּם עָלַי
 מְלַחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח, בְּזֹאת וּדְאִי
 אֲנִי רוּצֶה לְהִתְחַזֵּק, בְּפִסּוּק הַזֶּה שֶׁל דְּוּד,

לְהִתְיַחַד עִם בַּעֲלָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִקְרְאת
 כּוּם מְלֵא. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּמְלֵא בְרַבְתַּת יְהוּ"ה
 יָם וְדָרוּם יִרְשָׁה, שְׁבִימוֹת הַחַל נִקְרְאת
 יִבְשָׁה בְּמַטְרוּן. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
 מְקוּם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וּבְזִמְנָן שְׁנַתְמַלְאת, נֹאמַר עֲלֶיהָ כּוּם
 יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוּ"ה אֶקְרָא, כּוּם

דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת
 דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן
 אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת
 דילך, דאתמר בה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם
 משה, דהא פמה מארי מניחי קרבא קא אתין
 לאגנא עליה, קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון
 לגבן, דקא הויתון מתנבאין, עליה אתמר (ירמיה ט כב)
 אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור
 בגבורתו וגומר פי אם בזאת, זאת אשיב אל לבי
 על בן אוחיל לו (איכה ג כא).

קומו אבהן מארי דברית, דהא זאת הברית
 דילכון פיננא, דאתמר בה (ויקרא כו מד) ואף גם
 זאת בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובגינה אמר
 קודשא ברוך הוא (שם יב) וזכרתי את בריתי יעקוב,
 קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קומו למחוי

לשון הקודש

עליה נאמר אל יתהלל חכם בחכמתו
 ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגומר, פי
 אם בזאת, זאת אשיב אל לבי על בן
 אוחיל לו.

קומו האבות בעלי הברית, שהרי זאת
 אות הברית שלכם פינינו, שנאמר בה
 ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
 וגומר, ובגללה אמר הקדוש ברוך הוא

קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן
 הפהן, קום משנתך, הרי זאת שלך
 אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל
 הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת
 שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם
 משה, שהרי פמה עורכי קרבות פאים
 להלחם עליה. קומו נביאי אמת, שהרי
 זאת שלכם אצלנו, שהייתם מתנבאים,

עֵזְרָא לְגַבְהָ בְּהָאֵי קִרְבָּא, נַעַר נַעַר דְּאַנְתָּ דְּמֵאֲרֵי
 מִפְתָּחֵן דְּאוּצְרִין דְּמִלְכָּא, דְּכָל מֵאֲנֵי קִרְבָּא
 דְּמִלְכָּא בְּהוֹן, קוּם אֶפְתַּח הַיְכָלָא, אַדְנִי שְׁפַתֵּי
 תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד שְׁבַחֵי דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, דְּהָא
 הַיְכָלָא (עֲלָאָה) דִּילִיָּה אִיהוּ, טוּל רְשׁוֹ וְאַפְתַּח
 הַיְכָלָא בְּגִין יִקְרָא דְּשְׂכִינְתָּא.

פְּתַח וְאָמַר זְרַקְנָא מִקַּף שׁוּפְרֵי הוּלְדֵי סְגוּלְתֵי א,
 אֲדַהְכִּי הָא עוֹלִימָא קָא נְחִית (רַעֲיָא מְהִימְנָא
 פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא אַנְתָּ אִיהוּ
 מֵאֲרֵי דְּקִרְטָא, דְּרַעֲיָא דְּאִזִּיל בְּעֵאנָא, בְּגִין דּוּבִין
 זְאֲבִין וְחִינּוֹן בִּישׁוּן דְּקָא אַתְיִין לְמִיכַל עֵאנָא. ^(דף טא ע"ב)
 אֲרַחָא דִּילִיָּה לְמַהוּי קִרְטָא בְּהַדִּיָּה לְזִרְקָא
 אַבְנִין לְגַבִּיָּהוּ, לְמַהוּי עֵאנָא נְטִיר מַחִינּוֹן בִּישׁוֹן קוּם
 נְטִיל קִרְטָא בִּידְךָ, פְּתַח וְאָמַר זְרַקְנָא, שְׂכִינְתָּא

לשון הקודש

פְּתַח וְאָמַר, זְרַקְנָא מִקַּף שׁוּפְרֵי הוּלְדֵי
 סְגוּלְתֵי א. בִּינְתִים הִנֵּה הָעֵלָם יָרַד (הַרְעֵה
 הַבְּאִמּוֹן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמַר: רוּעָה הַנְּאֻמָּן,
 אַתָּה הוּא בַּעַל הַקְּלַע שֶׁל רוּעָה שֶׁהֲלָךְ
 עִם הַצֹּאן, בְּשִׁבִיל דְּבִים, זְאֲבִים וְחִיתוֹת
 רַעוֹת שֶׁבָּאִים לְאָכַל אֶת הַצֹּאן, דְּרָכּוֹ
 לְהִיטֵי הַקְּלַע עִמּוֹ כְּדֵי לְזַרֵּק אַבְנִים
 עֲלֵיהֶם, שִׁיְהִיו הַצֹּאן שְׂמוּרִים מִחִיתוֹת
 רַעוֹת, קוּם קַח אֶת הַקְּלַע בְּיָדְךָ. פְּתַח

וְזַכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב. קוּם שְׁלֹמֶה
 הַמֶּלֶךְ, שְׂאֵתָה הוּא הַשְּׁלוֹם שְׁלֹה, קוּם
 לְהִיטֵי לְעֵזֶר לָהּ בְּקִרְבַּי הַזֶּה. נַעַר נַעַר,
 שְׂאֵתָה בַּעַל הַמִּפְתָּחוֹת שֶׁל אוּצְרוֹת
 הַמֶּלֶךְ, שְׁכַל כְּלֵי הַקִּרְבַּי שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּהֵם,
 קוּם פְּתַח הַהֵיכָל, אַדְנִי שְׁפַתֵּי תִפְתָּח,
 וּפִי יִגִּיד שְׁבַחֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׁהִרִי
 הַהֵיכָל (הָעֲלִיּוֹן) שְׁלוֹ הוּא, טוּל רְשׁוֹת וּפְתַח
 אֶת הַהֵיכָל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַשְּׂכִינָה.

קְדִישָׁא, אַנְתָּ הוּא קִירְטָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא דְבַדְ, אֲזִדְרִיקוּ תְּלַת אַבְנֵי דְאֵינוּן סְגוּלַתְ"א,
 תְּלַת אַבְנֵי יְקוּרִין דְאֵינוּן תְּלַת אַבְהוּ, וְאַנְתָּ אַבְנֵי
 יְקָרָא עַל פְּלָחוּ, תְּנָא בְּרִישָׁא דְכְּלָחוּ, עַלְךָ אֲתִמַּר
 (תהלים קיח כב) אַבְנֵי מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה,
 וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבָּה יְהִיָה בֵּית אֱלֹהִים
 (בראשית כח כב), אַנְתָּ הוּא דְאֲתִמַּר עַלְךָ (דניאל ב לה) אַבְנָא
 דִּי מַחַת לְצַלְמָא וְהוֹת לְטוּר רַב וּמְלֵאת פֶּל אֲרַעָא.

וְאִיהִי תְּנָא פְּנוּנָא דָא ׀ בְּרִישָׁא דְחוּטָא
 דְזֶרְקָ"א, אַבְנָא פְּלִילָא וּמַתְעַטְרָא (ג"א
 מוּבְלָלַת וּמַעוּטְרַת) פְּאַבְנָא בְּרִישׁ עֲזָקָא, וְכַד אִית
 בְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁפִּילִים בְּחַכְמָה דְאִיהִי " מַחְשְׁבָה
 עֲלָאָה, יְדַעִין לְזֶרְקָא לָהּ לְהֵאֵי אַבְנָא דְאִיהִי בַת
 יְחִידָה, לְהַהוּא אַתְר דְאֲתַנְזְרַת, פְּגִין דְבִרְתָּא פְּאַבְנָא

לשון הקודש

את הצלם והיתנה להר גדול, ומלאה כל הארץ.

והיא כתר פמו זה ׀ בראש החוט של זרק"א, אבן פלולה ומתעטרת (בלולה ומעטרת) פמו אבן בראש הטבעת, ובשישראל משפילים בחכמה, שהיא י', המחשבה העליונה, יודעים לזרק אותה את האבן הזו, שהיא בת יחידה, לאותו מקום שנגזרה, משום שהבת נעשית

ואמר: זרק"א, שכינה הקדושה, אתה היא הקלע הקדוש של הקדוש ברוך הוא, שבו נזרקו שלש אבנים שהן סגולת"א, שלש אבנים יקרות שהן שלשת האבות, ואת אבן יקרה על פלם, פתר בראש פלם, עליך נאמר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתתי מצבה יהיה בית אלהים. אתה היא שנאמר עליך, האבן שהכתה

אתְעבִידת, הָדא הוּא דְכְתִיב (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה
יָסַד אָרֶץ, בְּחֻכְמָה דְאִיהוּ אַבָּא יָסַד בְּרַתָּא דְאִיהוּ
אָרֶץ הָדוּם רַגְלֵיו.

וְהָהוּא חוּט דִּילָה אִיהוּ ו', דְאַבְנָא דְאִיהוּ תַנָּא
עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהּ, עֲטָרָה דְסִפְר תּוֹרָה,
וּבְגִינָה אֲתַמַּר וּדְאֲשַׁתְּמֹשׁ בְּתַנָּא חֲלָף, אִיהוּ כְּתָר
תּוֹרָה וּדְאִי, דְתַלְת כְּתָרִין אֵינּוּן, כְּתָר תּוֹרָה וּכְתָר
כְּהוּנָה וּכְתָר מַלְכוּת, וּכְתָר תּוֹרָה (נ"א וּכְתָר שֵׁם טוֹב)
עַל גְּבִינָהּ, וְהָאִי אַבְנָא אִיהוּ י' בְּרִישׁ א, וְאִיהוּ י'
בְּסוּפָהּ, עֲלָה אֲתַמַּר (ישעיה מו י) מְגִיד מִרְאשִׁית
אַחֲרִית, וְאִיהוּ (נ"א וְאִיהוּ) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד
ה"י וא"ו ה"י), כְּלִיל עֲשָׂר סְפִירָן, דְאֵינּוּן (ס"א דְאִיהוּ)
נְעוּץ סוּפָן בְּתַחֲלָתָן וּתַחֲלָתָן בְּסוּפָן.

קָמוּ כְּלָהוּ מְאִרֵי מְתִיבְתָא וְאָמְרוּ, רַעֲיָא מְהִימְנָא
כְּפָה אַנְתָּ תַקִּיף לְזַרְקָא אַבְנָא, דְהָא מְטָא

לשון הקודש

כְּהוּנָה וּכְתָר מַלְכוּת, וּכְתָר תּוֹרָה (וכתָר שֵׁם
טוֹב) עַל גְּבִינָהּ, וְהָאֵבֶן הוּא הִיא י' בְּרִישׁ
א, וְהִיא י' בְּסוּפָהּ, עֲלֵיהּ נֶאֱמַר מְגִיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְהִיא יו"ד ה"א וא"ו
ה"א (יו"ד ה"י וא"ו ה"י), כְּלִיל עֲשָׂר סְפִירוֹת,
שְׁהוּן (שְׁהוּא) נְעוּץ סוּפָן בְּתַחֲלָתָן, וּתַחֲלָתָן
בְּסוּפָן.

קָמוּ כָּל רְאשֵׁי הַיְשִׁיבָה וְאָמְרוּ: רוּעָה

בָּאֵב. וְהוּ שְׁכֻתוֹב יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד
אָרֶץ, בְּחֻכְמָה שְׁהוּא הָאֵב, יָסַד אֶת הַבַּת
שְׁהִיא אָרֶץ הָדוּם רַגְלֵיו.

וְאוֹתוֹ הַחוּט שְׁלָהּ הוּא ו', שְׁאֵבֶן, שְׁהִיא
כְּתָר, עֲטָרָה עַל רִישׁוֹ, עֲטָרָה שֶׁל סִפְר
תּוֹרָה, וּבְשִׁבִילָהּ נֶאֱמַר, וְהַמְשַׁתְּמֹשׁ
בְּכְתָר – יַעֲבֹר, הוּא כְּתָר תּוֹרָה וּדְאִי,
שְׁשֻׁלְשָׁה כְּתָרִים הֵם, כְּתָר תּוֹרָה וּכְתָר

לֵאֲתֵר דְּלִית מָאן דְּיַדַּע אֲתֵרְהָא, וּמְלֵאכִין קְדִישִׁין
 שְׂאֵלִין בְּגִינְהָא אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעְרִיצוֹ, דְּלִית
 מָאן דְּיַדַּע מְקוּמוֹ, כּד סְלֵקָא לְעֵילָא בְּאֲתֵר דְּזַרְיֵקַת
 לָהּ, עַד דְּאֶמְרִין בְּלָהּ (יחזקאל ג יב) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
 מִמְּקוּמוֹ, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי זַעֲרָא לְתַתָּא, לְעֵילָא
 לִית לָהּ סוּף.

מָאן יָכִיל לְאַנְהָא קֶרְבָּא בְּאֲתֵר דְּאַנְתָּ תַּמָּן,
 בְּאַבְנָא זַעֲרָא דְּזַרְיֵקַת אֲזִדְעֵזְעוּ רְקִיעִין עַד
 אִין סוּף, וּמְלֵאכִין עַד אִין תַּכְלִית, וְכָל מְאָרִי
 מְתִיבְתָּא בְּלָהּ אֲזִדְעֵזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים,
 מְקִיּוּמָהּ קְדָמָהּ, וְאֶמְרוּ וְכִי בְּאַבְנָא זַעֲרָא הָאִי,
 כָּל שְׂבִין מָאן יִגִּיחַ עַמְדָּא בְּסִיפָא, דְּאֲתֵמַר בָּהּ (תהלים
 קמט ו) רֹמְמוֹת אֵ"ל בְּגִרְוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם,
 דְּאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילָךְ דְּאַנְתָּ תַּקִּינַת לָךְ
 (נ"א לה), דְּבָהּ קְטִילַת לְמַצְרֵי, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב (שמות

לשון הקודש

מִי יָכוֹל לְעַרְךָ קֶרֶב בְּמְקוּם שְׂאֵתָה שָׂם,
 בְּאַבְנֵי קְטָנָה שְׁזַרְקַת הִנְדְעֵזְעוּ רְקִיעִים עַד
 אִין סוּף, וּמְלֵאכִים עַד אִין תַּכְלִית, וְכָל
 רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה כְּלָם הִנְדְעֵזְעוּ וְנִפְלוּ
 בְּנִפְלִית אַפִּים מְקִיּוּמָם לְפָנֶיהָ, וְאֶמְרוּ,
 וְכִי בְּאַבְנֵי קְטָנָה זֶה, כָּל שְׂבִין מִי יִלְחַם עַמְדָּא
 בְּסוּף, שְׁנַאֲמַר בּוֹ רֹמְמוֹת אֵ"ל בְּגִרְוֹנָם
 וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם, שְׂהִיא קְרִיאַת שְׁמַע,

הַנְּאֻמָּן, בְּמָה אַתָּה חֹזֵק לְזַרְק אֲבוֹ, שְׂהִירִי
 הַגִּיעָה לְמְקוּם שְׂאִין מִי שְׂיֹדַע מְקוּמָהּ,
 וּמְלֵאכִים הַקְדוּשִׁים שְׂוֹאֵלִים בְּשִׁבְלָהּ
 אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעְרִיצוֹ, שְׂאִין מִי
 שְׂיֹדַע מְקוּמוֹ. בְּשַׁעֲלָתָהּ לְמַעְלָה, לְמְקוּם
 שְׁזַרְקַת אוֹתָהּ, עַד שְׂפָלָם אוֹמְרִים בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוּמוֹ, וְאַף עַל גַּב שְׂהִיא
 קְטָנָה לְמַטָּה, לְמַעְלָה אִין לָהּ סוּף.

ב יב) וַיִּפֶּן כַּה וְכַה וְגוֹמֵר וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי, כ"ה וְכ"ה
 סִלְקִין לְתַמְשִׁין אַתְּוֹן, דְּמִיַּתְדִין בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
 יְהו"ה אֶחָד, דְּאִית בְּהוֹן כ"ה אַתְּוֹן תְּרִין זְמִינִין,
 וְסִלְקִין לְתַמְשִׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, דְּאִיהִי ח' תְּמִינָא
 מַעְשָׁר סְפִירָן מִתְּתָא וְלַעֲלָא.

י' רִישָׁא דְחֶרְבָּא, ו' גּוּפָא דְחֶרְבָּא, תְּרִין פְּפִיּוֹת
 דִּילָהּ ה"ה, גְּרִתְקָא דְחֶרְבָּא אֱהִי"ה, וְהָכִי לְתַתָּא
 גְּרִתְקָא דְהָאִי חֶרְבָּא אֲדָנִי, וְאִיהוּ יֵאֱהֲדוּנָה י'
 לְתַתָּא, יֵאֱהֲדוּיָהּ לַעֲלָא, (ג"א י"ו ה"ו י"ה"ה), וְרָזָא
 דְּמִלָּה (שְׁמוֹת טו א) אֶז יִשִׁיר מִשָּׁה תְּמִינָא אַתְּוֹן
 בְּחִיבּוּרָא לַעֲלָא, (ישעיה נח ט) א"ז תְּקֵרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה
 לְתַתָּא, וּמָאן יָכִיל בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ רַמ"ח
 תִּיבִין דְּקִרְיַאת שְׁמַע, אֵינָח קְרָבָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן

 לשון הקודש

וּלְמַעְלָה.

י' ראש החרב, ו' גוף החרב, שתי
 פיפיות שלמה ה"ה, גרתיק החרב אהי"ה,
 וכך למטה גרתיק החרב הזו אדנ"י, והוא
 יאהדונה"י למטה, יאההויה"ה למעלה,
 (יהו"ה"ו י"ה"ה), וסוד הדבר - אֶז יִשִׁיר מִשָּׁה,
 שמונה אותיות בחבור למעלה, א"ז
 תקרא ויהו"ה יענה, למטה, ומי יכול
 ברמח שלך שהוא מאתים ארבעים

החרב שלך שאמה התקנת לך (אמת),
 שבה הרגת את המצרי, והו שכתוב ויפן
 כה וכה וגומר ויך את המצרי כ"ה וכו"
 עולים לתמשים אותיות, שמיתדים בהם
 את הקדוש ברוך הוא פעמים, שמע
 ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, שיש
 בהן עשרים וחדש אותיות פעמים,
 ועולים לתמשים שערי בינה, שהוא ח',
 שמינית מעשר הספירות ממטה

וְחִבְרוּי, נְחִיזי מַאי נִיהוּ חֵילָא וְתַקִּיפוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא
 אִיהוּ אַתְּעַר עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין
 עֲלָאִין וְתַתְּאִין וּבְאִוְמָאָה לְכָל חֵיילִין לְעֵילָא וְתַתְּא
 לְמַחֲוֵי בְּעִזְרֵיהּ, אֲנִיחַ לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִיז
 גְּרַמְדָּ בְּמַאי קָרְבָּא דִּילָךְ, נְחִיזי מַאי תַקִּיפוּ
 וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר, זְרַקְנָא מִקַּ"ף שׁוּפְ"ר
 הוּל"ךְ סְגוּלַתְ"א, קָם וּנְטִיל תְּלַת אַבְגִּין
 דְּאִינוּן י"י', וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיהִי בְּקִירְטָא, תְּנָא
 בְּחוּטָא הָא אַרְבַּע, דְּאִינוּן אַרְבַּעִין, וְחוּט דְּסִיחָרָא
 (נ"א דְּסִיחָרָא) עֲלָהּ חֵינּוּ ב', וְרִזָּא דְּמִלָּה בְּרַאשִׁית ב'
 רַאשִׁית, הֵאִי נְקוּדָה (דף טב ע"א) עֲלָהּ אַתְּמַר בַּעֲשָׂרָה
 מְאָמְרוֹת נְבָרָא הָעוֹלָם מַאי ב' הֵהוּא חוּט דְּאַסְחָר
 עֲלָהּ, וְהֵאִי נְקוּדָה אֵית לָהּ רִישָׁא וְאַמְצָעִיתָא

לשון הקודש

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתַח וְאָמַר: זְרַקְנָא מִקַּ"ף
 שׁוּפְ"ר הוּל"ךְ סְגוּלַתְ"א. קָם וּנְטִיל שְׁלֹשׁ
 אַבְגִּים שֶׁהֵן י' י', וְאַבְנֵי עֲלִיוְנָה שֶׁהִיא
 בְּקִלְעָה, תֵּג בְּחוּט הָרִי אַרְבַּע שֶׁהֵן
 אַרְבַּעִים, וְחוּט שֶׁל הַלְבָנָה (שְׁסוּבְתָה) עֲלֶיהָ
 חֵינּוּ ב', וְסוּד הַדְּבָר – בְּרַאשִׁית, ב'
 רַאשִׁית. עַל הַנְּקוּדָה הַזֹּאת נֶאֱמַר בַּעֲשָׂרָה
 מְאָמְרוֹת נְבָרָא הָעוֹלָם. מַה זֶה ב'? אוֹתוֹ
 הַחוּט שֶׁסּוּבֵב אוֹתָהּ, וְלַנְּקוּדָה הַזֹּאת יֵשׁ

וְחֻמֵּשׁ תְּבוּת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, הַלְחָם
 קָרֵב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחִבְרוּי, נִרְאֶה מַהוּ
 הַפֶּחַ וְהַתְּקָף שֶׁלוֹ, שֶׁהֵרִי הוּא מְעוֹרֵר
 עֲלִיוְנִים וְתַתְּחוּנִים, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוְנִים וְהַתְּתוּחִינִים,
 וּבְשִׁבוּעָה לְכָל הַחֵילוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
 לְהֵיוֹת בְּעִזְרוֹ, הַלְחָם לוֹ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 זְרִיז עֲצֻמְדָּ בְּכָלִי הַקָּרֵב שְׁלָךְ, וְנִרְאֶה מַה
 הַחֻקִּים וְהַגְּבוּרָה שְׁלָךְ.

וּסּוּפָא, וְאַתְעֵבִידַת תְּלַת יוּדִין י"י, דְסֻלְקִין
 לְתַלְתִּין, וְהָהוּא חוּט ב' תְּלַתִּין וְתָרִין, תְּנָא דְעַל
 חוּט י', וְהָא אַרְבַּעִין וְתָרִין, לְקַבֵּל ל"ב אֱלֹהִים,
 וְעֵשֶׂר אַמִּירָן דְאַתְבָּרִי בְּחוּן שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְכָל

חֵילֵיהוֹן, (וּנְרָא אֱלֹהִים אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, דְאִיהוּ רָזָא וּנְרָא מִלְאָךְ
 יְהוּ"ה אֱלֹוֹ בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּלַבַּת דְאֹרִייתָא וְדָא אִיהוּ כִּי יוֹם נָקַם בְּלַבִּי,
 וּבְחוּן פּוֹעֲלִים אַרְבַּעִין וְתָרִין אֶתְוֹן דִּיהוּ"ה, וְרָזָא דְמִלְהָ פִתְחוּ לִי שְׁעָרֵי
 צְדָק אֲבִ"א בָּ"ם אוֹדָה י"ה, וּכְלֵהוֹן אֶתְכִלִּילֵן בְּבָאָר שְׁבַע, דָּא אֲבִ"ג
 ית"ץ וְחִבְרִין).

אָמְרוּ לִיה מָאֲרִי מִתְנִיתִין, רַבִּי רַבִּי כְּמָה תְקִיפִין
 אַבְנֵין דְזִרְיִקַת, דְאֹדְעֻעֻו בְּחוּן שְׁמֵיָא
 וְאַרְעָא, וְחִוּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִין כְּלָחוּ בְּרָחוּ, וּמְנַהֲוֹן
 נָפְלוּ לְאַרְעָא, וּכְרַסִּיא וּקִירָא וּמְלֶאכִין וְאוֹפְנִים
 כְּלָחוּ אֹדְעֻעֻו מֵאַבְנֵין דִּילָךְ, וְאַלִּין אֵינּוֹן אַרְבַּעָה
 טוּרֵי אָבֹן, דְכְּלָחוּ חָד.

לשון הקודש

צְדָק אֲבִ"א בָּ"ם אוֹדָה י"ה, וְכֻלָּם נְכַלְלִים בְּבָאָר
 שְׁבַע, זֶה אֲבִ"ג ית"ץ וְחִבְרִין.

אָמְרוּ לוּ בְעַלֵּי הַמְשֻׁנָּה: רַבִּי רַבִּי, כְּמָה
 חֻקוֹת הָאֲבָנִים שְׁזַרְקַת, שְׁהוֹדְעֻעֻו בְּחוּן
 שְׁמַיִם וְאַרְצָא, וְכָל הַחַיּוֹת וְהַבְּהֵמוֹת
 וְהָעוֹפוֹת בְּרָחוּ, וּמֵהֶם נָפְלוּ לְאַרְצָא,
 וְהַכֶּסֶף הַנִּכְבָּד וּמְלֶאכִים וְאוֹפְנִים כְּלָם
 הוֹדְעֻעֻו מִהָאֲבָנִים שְׁלָךְ, וְאַלּוּ הֵם
 אַרְבַּעָה טוּרֵי אָבֹן, שְׁכָלָם אַחָד.

רֹאשׁ וְאַמְצַע וְסוּף, וְנַעֲשִׂית שְׁלֹשׁ יוּדִים
 י' י' י', שְׁעוֹלוֹת לְשֹׁלְשִׁים, וְאוֹתוֹ חוּט ב'
 – שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם. הַתַּג שְׁעַל הַחוּט י'
 וְהָרִי אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם, כְּנֶגֶד שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים וְעֵשֶׂר הָאֲמִירוֹת שְׁבַהֵן
 נְבָרְאוּ שְׁמַיִם וְאַרְצָא וְכָל צְבָאָם. וּנְרָא
 אֱלֹהִים אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, שְׁהוּא סוּד שֶׁל וּנְרָא
 מִלְאָךְ יְהוּ"ה אֱלֹוֹ בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּלַבַּת הַתּוֹרָה, וְהוּוּ
 כִּי יוֹם נָקַם בְּלַבִּי, וּבְהֶם פּוֹעֲלוֹת אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל יְהוּ"ה. וְסוּד הַדְּבָר – פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי

זָבָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַפִּיק אַבְנִין אֵלִין שְׁלַמִּין
 בְּצִלּוֹתֶיהָ, בְּאַרְבַּע צִלּוֹתִין עִם צִלּוֹתָא
 דְּמוֹסָף, דְּעֲלִיָּיהוּ אֶתְמַר (דברים כו ו) אַבְנִים שְׁלֵמוֹת
 תִּבְנֶה, וְאִית אַבְן דְּאוּרִיָּתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית כח
 כב) וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית
 אֱלֹהִים, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
 דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דברים ד מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה,
 דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא דִּילֵיהּ.

וְאֵלִין אַבְנִין בְּלָהוּ חָד, מִלְכוּת קַדִּישָׁא אִיהִי
 מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, אֶתְמַר בָּהּ (שם כה א) אַבְן
 שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה לָךְ, וְהֵאֵי אִיהִי (דניאל ב לה) אַבְנָא
 דִּי מִחַת לְצִלְמָא דַּהּוֹת לְטוּר רַב וּמְלֵאת כָּל
 אֶרְעָא, מְאִי וּמְלֵאת כָּל אֶרְעָא, אֵלָא בְּגִינָה אֶתְמַר
 (ישעיה ו ג) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֲלָה אֶתְמַר (זכריה ג
 ט) עַל אַבְן אַחַת שְׁבַעָה עֵינַיִם, דְּאֵינּוֹן שְׁבַעָה רוּעִין

לשון הקודש

שלו.

וְהָאֶבְנִים הִלְלוּ בְּלֵן אַחַת. הַמְלָכוֹת
 הַקְּדוּשָׁה הִיא מְצַד הַשְּׁמַאֵל, נְאֻמַּר בָּהּ
 אַבְן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה לָךְ, וְהָאֶבֶן הַזֹּאת
 הִיא שְׁהַבְתָּה אֶת הַצֶּלֶם, שְׁהִיָּתָה לְהַר
 גְּדוֹל וּמְלֵאָה כָּל הָאָרֶץ. מַה זֶה וּמְלֵאָה
 כָּל הָאָרֶץ? אֵלָא בְּשִׁבְלִיהָ נְאֻמַּר מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֲלִיהָ נְאֻמַּר עַל אַבְן אַחַת

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמוּצִיא אֶת הָאֶבְנִים
 הַשְּׁלֵמוֹת הִלְלוּ בְּתַפְלָתוֹ, בְּאַרְבַּע תַּפְּלוֹת
 עִם תַּפְּלוֹת מוֹסָף, שְׁעֲלִיהֶן נְאֻמַּר אַבְנִים
 שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְיֵשׁ אַבְן שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים, שֶׁהִיא מְצַד
 הַעַמּוּד הָאֲמְצָעִי, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְזֹאת
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה, שֶׁהוּא הַדְּמוּת

קדישין, ואינון שבע דבורין ושבע נוקבין, בלהו
בלילן בה ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצקות.

והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקורטא
ואתעבידו בלהו חד, הדא הוא דכתיב (שמואל

א ו י ט) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל, ואינון
גדולה גבורה תפארת נצח הוד, דבהון שבת דוד
לקודשא בריך הוא ואמר (דה"א כט) לך יהו"ה הגדולה
והגבורה וגומר, ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון
מן הנחל דאיהו יסוד ח"י עלמין, וכד שוי לון בקורטא
דאיהי מלכות קדישא, אתעבידו בה חד, וטבע
במצחא דפלשתא וקטיל ליה.

ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל יהו"ה
אלהינו יהו"ה, וכד שוי לון בקורטא
דאיהי שפה דפומא צריך למעבד לון בה בלהו

לשון הקודש

לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואלו
חמשה חלוקי האבנים, נטיל אותם מן
הנחל שהוא יסוד ח"י העולמים, וכששם
אותם בקלע, שהיא המלכות הקדושה,
נעשו בה אחת, והטביע במצח הפלשתי
והרג אותו.

והם חמש האבנים שהם שמע ישראל
יהו"ה אלהינו יהו"ה, וכששם אותם
בקלע, שהיא השפה של הפה, צריך

שבעה עינים, שהם שבעה רועים
קדושים, והם שבעה זכרים ושבע
נקבות, וכלם פלולים בה, וסוד הדבר –
שבעה ושבעה מוצקות.

והאבן הזו היא חמש אבנים ששם דוד
בקלע ונעשו כלן אחת. והו שכתוב ויקח
דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל, והו
גדלה וגבורה, תפארת, נצח, הוד, שפה
שבת דוד את הקדוש ברוך הוא, ואמר

אָחד, דְּבִזְמַנָּא דִּינִצֵּחַ בָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא כָּל
 אוּמִין דְּעֵלְמָא יִתְקִיִּים בְּחוּן כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל
 עַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם יְהו"ה
 לְעַבְדוּ שְׂכָם אָחַד (צפניה ג ט), וְהָא שָׁפָה וַדַּאי דָּא
 שְׂכִינָהּ, דְּהִכִּי סְלִיקַת בְּחוּשְׁבֵּן שָׁפָה, בְּגִין הִכִּי
 כָּל אוּמִין דְּעֵלְמָא עֵתִידִין לְאַשְׁתַּעְבְּדָא תַּחֲתֵיהּ
 יִדְהָא, וְלֹאֲמַלְכָא לָהּ עֲלִייהוּ בְּיוֹמִין דְּמַלְכָּא
 מְשִׁיחָא, לְקִיָּים מַה דְּאַתְמַר בָּהּ (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מְשָׁלָה.

זַבְּאָה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר הֵאֵי אַמוּנָה בְּלַבִּיהּ
 וּבְפוּמִיהּ וַדַּאי אִיהִי אַמוּנָה דְּיִשְׂרָאֵל,
 וְאִיהִי יְחִידָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וּבָהּ מִיַּחְדִּין
 יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא תִּרִין זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא,
 וְזַבְּאָה אִיהוּ מָאן דְּאִיהִי בְּאַמְנָה אֶתּוּ בְּגִלוּתָא, דְּלֹא
 דְּחִיל מַעְלָאִין וְתַתָּאִין, דְּבִגְנֵיהּ אֶתְמַר לְאַדָּם (בראשית

לשון הקודש

וְלַהַמְלִיכָה עֲלֵיהֶם בְּיָמֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
 לְקִיָּים מַה שְּׁנֵאֲמַר וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.
 אֲשֶׁרֵי מִי שְׂשׁוּמֵר הָאֻמוּנָה הוּוּ בְּלָבוּ
 וּבְפִיו, שְׂוַדַּאי הִיא אַמוּנַת יִשְׂרָאֵל, וְהִיא
 הַיְחִידָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָהּ
 מִיַּחְדִּים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׂהוּא
 בְּאַמְנָה אֶתּוּ בְּגִלוּת, שְׁלֹא פוּחַד

לְעֲשׂוֹת אוֹתָם בָּהּ כְּלָם אָחַד, שְׂבִזְמַן
 שְׂיִנְצֵחַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, יִתְקִיִּים בְּהֶם כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל
 עַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם
 יְהו"ה לְעַבְדוּ שְׂכָם אָחַד, וְהַשְׁפָּה הוּוּ
 וַדַּאי זֶה שְׂכִינָהּ, שְׂבִידָה עוֹלָה בְּחוּשְׁבֵּן
 שָׁפָה, מְשׁוּם כִּד כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם
 עֵתִידוֹת לְהִשְׁתַּעְבְּדַת תַּחֲתֵיהּ יְדִיהּ

ב טו) וַיִּנְיַחְהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, לְעִבְדָּהּ
בְּפִקּוּדֵינָּה וְעֵשָׂה, וּלְשִׁמְרָהּ בְּפִקּוּדֵינָּה וְדָלָה תַעֲשֶׂה,
בְּגִין דְּאִיהִי גַּן סְדָרִים דְּאוּרֵייתָא, וְאִיהִי עֵדוּנָא
דְּאוּרֵייתָא, מֵאִי אוּרֵייתָא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעֵיתָא, אִיהִי
גַן דִּילֵיהּ, וְעֵדֶן דִּילֵיהּ.

רַבִּי רַבִּי קוּם אַסְחַר לְהַאי קִירְטָא, וְאַקְרַי וְאַסְחַר
לָהּ בְּשִׁפְחָה דִּילָךְ, בְּתַאי אַבְנָא דְּאִיהִי פְּלִילָא
(נ"א מוכלל ומעוטר) מִכָּל אַבְנֵי דְּבִנְיָנָא דְּאוּרֵייתָא,
(וְצִלוּתָא) אִיהִי אֲבָן יִקְרָה (דף טו ע"ב) מוֹכְלָלָת וּמְעוּטָרָת
בְּאוֹת בְּרִית, וּבְאוֹת דְּשִׁבְתָּהּ, וּבְאוֹת דִּימִין טָבִין,
וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וְחוּט דִּילָהּ פְּרוּכָה בְּאַצְבָּעָא, וְדָא
פְּרִיכוּ דְּרִצּוּעָה דְּתְּפִלָּה דִּידָהּ, דְּבָהּ הוּוּ קְדָמָאִין
פּוֹרְכִין אֶת שְׁמֵעָ עִם וְאַהֲבָתָ בְּרַחֲמֵינוּ דְּאַהֲבָה,
דְּהֵינּוּ וְאַהֲבָתָ אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵינָּךְ, בְּגִין דְּתֵהֵא

לשון הקודש

הוּוּ שְׂכִלְוָה (מְכִלָּל וּמְעוּטָר) מִכָּל אַבְנֵי הַבְּנִין
שֶׁל הַתּוֹרָה, (וְהַתְּפִלָּה) הִיא אֲבָן יִקְרָה
מְכִלָּלָת וּמְעוּטָרָת בְּאוֹת בְּרִית, וּבְאוֹת
שִׁבְתָּהּ, וּבְאוֹת יָמִים טוֹבִים, וּבְאוֹת
תְּפִלִּין, וְהַחוּט שֶׁלָּהּ פְּרוּךְ בְּאַצְבָּע, וְזוּ
פְּרִיכַת הַרְצוּעָה שֶׁל תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שֶׁבָה
הִיו הָרֵאשׁוֹנִים פּוֹרְכִים אֶת שְׁמֵעָ עִם
וְאַהֲבָתָ בְּאַהֲבָה שֶׁל אַהֲבָה, שֶׁהֵינּוּ
וְאַהֲבָתָ אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵינָּךְ, כְּדִי שֶׁתֵּהֵא

מְעִלְיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, שְׂכִלְוָה נֶאֱמַר
לְאָדָם וַיִּנְיַחְהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ,
לְעִבְדָּהּ בְּמַצּוֹת עֵשָׂה, וּלְשִׁמְרָהּ בְּמַצּוֹת
לֹא תַעֲשֶׂה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה
סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהִיא הָעֵדֶן שֶׁל
הַתּוֹרָה. מַה זֶה הַתּוֹרָה? הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי,
הִיא הֵן שְׁלוֹ, וְעֵדֶן שְׁלוֹ.

רַבִּי רַבִּי קוּם סוֹבֵב אֶת הַקְּלַע הַזֶּה,
וְהַקְּרַי וְסוֹבֵב אוֹתוֹ בְּשִׁפְחָה שֶׁלָּךְ, עִם הָאֲבָן

רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא
יעקב דאיהו כליל תלת אבתן, התיר ההוא פריכו
דילה, ואמר פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למחוי איהי סגולת מלכים,
בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ך סגולת"א,
ואזל"א לשריא בתרא על ישראל דאיהו עמודא
דאמצעיתא, דאיהו ספר תורה כליל חמשה חומשי
תורה, ואתעבדת תנא על רישיה, בכל את ואת
דיליה, מאלין אתון ידיעאן דספר תורה, כגוונא
דא ש ע ט נ ז ג ין, בלהו זיינין אינון חד ועשרין,
לקבל חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא,
ולקבלייהו חד ועשרין אזכרות דתפלין דיד,
דסלקין בלהו ארבעין ותריין, לקבל שמא דמ"ב,
תנא איהי י' על רישא דו', גופא דיליה ו', וספר

לשון הקודש

ונעשית כתר על ראשו בכל אות ואות
שלו מאלו האותיות הידועות של ספר
תורה, כמו זה: ש ע ט נ ז ג ין, כל התנים
הם אחת ועשרים, כנגד עשרים ואחת
אזכרות של תפלין של ראש, וכנגדן
עשרים ואחת אזכרות של תפלין של יד,
שכלן עולות ארבעים ושתים, כנגד השם
של מ"ב, כתר היא י' על ראש הו', הגוף
שלו ו', וספר תורה העמוד האמצעי,

אהוביה על בעלה, ולא מפסיקים, ואחר
שפא יעקב, שהוא כולל שלשת האבות,
התיר אותה הכריכה שלה, ואמר פרוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
משום שהיא רוצה להיות היא סגולת
מלכים, באותו זמן נאמר שופ"ר הול"ך
סגולת"א, ואזל"א לשרות כתר על
ישראל, שהוא העמוד האמצעי, שהוא
ספר תורה הכולל חמשה חמשי תורה,

תורה עמודא דאמצעייתא כליל שית ספירן מחסד
עד יסוד, מלכות י' זעירא, בזה אתעבידת שביעי
יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית,
ואיהו פתר פהונה וכתר מלכות, מסטרא דימינא
דאתייהיבת אורייתא אתקריאת פתר תורה וימינא
איהו פהנא, מסטריה איהו פתר פהונה, ועמודא
דאמצעייתא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין
הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד פהנא
נפיק בשלם מהיכלא, ביהוא זמנא יתערוון לויים
בנגונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקונא חמשאה בצלותא, צלותא איהי
בקרבנא, במה דאוקמוהו קדמאין תפלות
בנגד תמידין תקנום, תא חזי קרבנין אינון מארבע
מינין, דאינון לקבל אריה שור נשר אדם, דאינון
מצויירים בכרסייא, אית קרבנא דהו זמנא מקרבין

לשון הקודש

אש ושורפת אותו, וכשהפכו יוצא
בשלום מן ההיכל, באותו זמן יתעוררו
הלויים בנגון.

ועוד, יש תקון חמישי בתפלה, התפלה
היא בקרבן, כמו שבארנוהו הראשונים,
תפלות בנגד תמידים תקנום. בא וראה,
הקרבנות הם מארבעה מינים, שהם
בנגד אריה שור נשר אדם, שהם מצויירם

כולל שש ספירות מחסד עד יסוד,
מלכות י' זעירה, בזה נעשית שביעי יום
שבת, והיא אות תפלין, אות שבת, אות
ברית, והוא פתר פהונה וכתר מלכות.

מצד הימין שנתנה תורה נקראת פתר
תורה, וימין הוא הכהן, מצדו הוא פתר
פהנה, והעמוד האמצעי הוא מלך, ומצד
הגבורה בית דין הגדול, יוצאת משם

ישראל, וכהנא הוה קריב קרבנא דלהון.

קרבנא קדמאה, קרבנא דהוה קריב לימינא,
 דא עלותא דשחרית, ואם הווי זכין הוה
 נחית דיוקנא דאר"ה והוה מקבל קרבנא, ודא
 מיכאל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל עלותא
 דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרבנא (שמות כב ל)
 לכלב תשליכון אותו, דחשיב ליה פטריפה, ובגין
 דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל הווא דורנא,
 וקרבנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום
 (תהלים כב כב), הצילה מתרב נפשי מיד כלב יחידתי,
 וכל מלאכי חבלה דאינון כלבים צועקים במשמרה
 תנינא דליליא, אינון צווחין ונבחין ואמרין הב
 הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם המות,
 דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב.

לשון הקודש

היה יורד דמות כלב לקבל אותו דורון
 והקרנן, והוה הפלב שאמר דוד, עליו
 השלום, הצילה מתרב נפשי מיד כלב
 יחידתי, וכל מלאכי חבלה שהם כלבים,
 צועקים במשמרת השניה של הלילה,
 הם צווחים ונבחים ואמרים הב הב,
 משום שהם מצד הגיהנם, סם המות,
 שנאמר בה לעלוקה שתי בנות הב הב.

בפסא. יש קרבן שהיו מקריבים ישראל,
 והכהן היה מקריב את הקרבן שלהם.
 הקרבן הראשון - הקרבן שהיה מקריב
 לימין, זו תפלת השחרית, ואם היו זוכים,
 היה יורד דיוקן של אר"ה והיה מקבל
 את הקרבן, וזה מיכאל שדרגתו חסד,
 הוא היה מקבל תפלת שחרית, ואם לא
 זכו, מה פתוב בקרבן? לכלב תשליכון
 אותו, שחושב אותו כטרפה, ובשביל זה

קָרְבָּנָא תְּנִינָא לְקַבֵּל שׁו"ר, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ויקרא כב

^(כז) שׁוֹר אִו כְּשֵׁב אִו עֵז וְגוֹמֵר, וְלִקְבִלִיהּ

צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, דְּאָמַר דְּוֹד עָלֶיהּ (תהלים קד יד) מִצְמִית

הָצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם, מֵאִי עֵשֶׂב,

ע"ב ש', וְאֵנוּן ע"ב שְׂמָחָן, דְּאֵינוּן לְבוֹשִׁין לְע"ב

שְׂמָחָן עֲלָאִין, פְּגוּזָא דְּעֵשֶׂב דְּאִיהוּ לְבוֹשָׂא דְּחֻטָּה,

וּבְגִין דָּא לְהוֹצִיא לָחֵם מִן הָאָרֶץ, וְהֵינּוּ לָחֵם

אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ (שם עח כ), וְדָא נִהְמָא דְּאוֹרֵייתָא.

וְלַעֲזוֹלָם כָּל קָרְבָּנִין שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, בְּגִין דְּמִצְפּוֹן

תִּפְתַּח הָרְעָה (ירמיה א יד), (ס"א וְדָא יֵצֵר הָרַע,

וּבְגִין דְּלֹא יְהֵא צָרִיךְ מִנְשַׁמְתָּא דִּילָךְ) (ס"א דְּלֹא יִסְרִיף נִשְׁמַתָּא דִּילָךְ

הָאֲכִילֵהוּ קָרְבָּנָא, לְקִימָא בֵּיהּ (משלי כה כא) אִם רָעֵב שׁוֹנְאָךְ הָאֲכִילֵהוּ

לָחֵם, וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מַיִם, וְלִבְתֵּר דְּאִיהוּ נָטִיל דְּמָא דְּקָרְבָּנָא, לֹא

יִטּוֹל מְדִילָךְ) דְּמִתְמָן הֵהוּא דְּאוֹשִׁיד דְּמָא, מְלַחָךְ

הֵהוּא דְּמָא דְּבַעֲרִין וּבְגִין דָּא לֹא צָרִיךְ לְכַסָּאָה לָהּ

לשון הקודש

התורה.

וְלַעֲזוֹלָם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן,

מִשּׁוּם שְׁמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה, (וְזֶה יֵצֵר הָרַע.

וּמִשּׁוּם שְׁלֹא יְהֵי צָרִיךְ מִנְשַׁמְתָּךְ) וְשְׁלֹא יִסְרִף אֶת

נִשְׁמַתָּךְ, הָאֲכִילֵהוּ קָרְבָּן, לְקוֹם בּוֹ אִם רָעֵב שׁוֹנְאָךְ

הָאֲכִילֵהוּ לָחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מַיִם, וְאַחַר שֶׁהוּא

נוֹטֵל אֶת דָּם הַקָּרְבָּן, לֹא יִטּוֹל מִשְׁלָךְ שְׁמֵשֶׁם,

הַקָּרְבָּן הַשְּׁנִי - בְּגִיד שׁו"ר, שְׁנֵאמַר בּוֹ

שׁוֹר אִו כְּשֵׁב אִו עֵז וְגוֹמֵר, וּבְגִידוֹ תִּפְלַת

מִנְחָה, שְׁאָמַר עָלֶיהּ דְּוֹד, מִצְמִית הָצִיר

לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם. מַה זֶה

עֵשֶׂב? ע"ב ש', וְהֵם שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת

שֶׁהֵם לְבוֹשִׁים לְשְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת

עֲלִיוֹנִים, כְּמוֹ הָעֵשֶׂב שֶׁהוּא לְבוֹשׁ לְחֻטָּה,

וּמִשּׁוּם זֶה, לְהוֹצִיא לָחֵם מִן הָאָרֶץ, וְהֵינּוּ

לָחֵם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ, וְזֶהוּ הַלָּחֵם שֶׁל

מניה, לקיימא ביה אם רעב שונאך האכילהו לחם
 ואם צמא השקהו מים ולבתר דאיהו (דף טג ע"א) נטיל
 דמא, קרבין קרבנא לעילא, דאתמר בה (במדבר כח ב)
 את קרבני לחמי לאשי, ולקבליה דשור איהו תמור
 נוער, אם זכו הא שו"ר מקבל קרבנא, ואם לאו
 הא תמור נוער, ובגין דא אתמר (דברים כב י) לא
 תחרוש בשור ובתמור יחדו, יחדו פלומר לא
 תגרום דיאכל תמור קרבנא דשור.

קרבנא תליתאה דערבית, קרבנא דעופין,
 דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי תורים או
 שני בני יונה וגומר, דאי זכו נשר"א דיעקב נחית
 לקבלא לון, ואם לאו נשרא דסטרא דמסאבו ניץ
 לגבי יונה, וכפום קרבנא הכי יתרי או יתוער.

קרבנא רביעאה אדם, האי איהו דמקבל קרבנא

לשון הקודש

השור.

הקרנן השלישי - של ערבית, קרבן
 העוף, שנאמר בהם שתי תורים או שני
 בני יונה וגומר, שאם זכו הנשר של
 יעקב יורד לקבל אותם, ואם לא, הנשר
 של צד הסמאה ניץ ליונה, וכפי הקרבן
 כך יתגדל או יתקטן.

הקרנן הרביעי - אדם, זהו שמקבל
 קרבן של אדם, שהוא מחשבה

ממנו, לקיים בו אם רעב שונאך האכילהו
 לחם ואם צמא השקהו מים. ואחר שהוא
 נטל את הדם, מקריבים את הקרבן
 למעלה, שנאמר בו את קרבני לחמי
 לאשי, ובנגד השור הוא תמור נוער. אם
 זכו הרי השו"ר מקבל את הקרבן, ואם
 לא, הרי תמור נוער, ומשום זה נאמר לא
 תחרוש בשור ובתמור יחדו. יחדו פלומר,
 אל תגרום שיאכל התמור את קרבן

דאָד"ם, דאִיהוּ מַחֲשָׁבָה דְקָרִיב וּמִיַּחַד כִּלְאֵ, וְעַלִּיהּ
 אֲתִמַּר (שם א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמַר, הֲאִי אִיהוּ
 דְמִקְרִיב קָרְבָן לִיהו"ה, וְדָא אֲוִרִייתָא, וּבְגִין דָּא
 תִּקְנִינוּ בְּעִלּוּתָא לְמִשְׁמַע בְּהַ סְפָר תּוֹרָה, לְמַחְוֵי בֵיהּ
 קָרְבָנָא שְׁלִים בְּאָדָם, דְאֲתִמַּר בֵּיהּ (שם יט יד) זֹאת
 הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מְסִיר אֲזִינוּ מִשְׁמוּעַ תּוֹרָה
 גַּם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכָל קָרְבָנִין אֵלִין רְמִיזוּן בְּגוּפָא דְבַר נֶשׁ, מוֹחָ"א
 וְלִיבָ"א וְרִיאָ"ה, אֵינּוּן אַרְיָ"ה שׁו"ר נֶשׁ"ר,
 קְטְרוּנָא דְלְהוֹן כָּלָב חֲמוֹר נִיץ, טַחוּ"ל מְרָ"ה
 וְכַב"ד, דְאֵינּוּן מִשְׁחִי"ת אַ"ף וְחַמָ"ה, מַחֲשָׁבָה דָּא
 אָדָם, אִית מַחֲשָׁבָה טָבָא דְחִיּוּן טָבִין, וְאִית
 מַחֲשָׁבָה בִישָׂא דְחִיּוּן בִישׁוּן, וּמַחֲשָׁבָה טָבָא אִיהוּ
 אָדָם טוֹב, וּמַחֲשָׁבָה בִישָׂא דָּא אָדָם רָע בְּלִיעֵל,
 אָדָם לְהֶבֶל דְמָה.

לשון הקודש

הָאָדָם, מ"ת וְל"ב וְרִאָ"ה, הֵם אַרְיָ"ה
 שׁו"ר נֶשׁ"ר, הִירִיבִים שְׁלָהֶם כָּלָב חֲמוֹר
 נִיץ, טַחוּ"ל מְרָ"ה וְכַב"ד, שְׁהֵם מִשְׁחִי"ת
 אַ"ף וְחַמָ"ה. מַחֲשָׁבָה זֶה אָדָם. יֵשׁ
 מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׁל חִיּוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ
 מַחֲשָׁבָה רָעָה שְׁל חִיּוֹת רָעוֹת, וּמַחֲשָׁבָה
 טוֹבָה הִיא אָדָם טוֹב, וּמַחֲשָׁבָה רָעָה זֶה
 אָדָם רָע, בְּלִיעֵל, אָדָם לְהֶבֶל דְמָה.

שְׁמִקְרִיב וּמִיַּחַד הַכֹּל, וְעַלּוּ נֹאמַר אָדָם
 כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמַר, זֶהוּ שְׁמִקְרִיב קָרְבָן
 לִיהו"ה, וְזוּ הַתּוֹרָה, וּמִשׁוּם זֶה תִּקְנִינוּ
 בְּתִפְלָה לְשִׁמְעַ סְפָר תּוֹרָה, לְהִיּוֹת בּו
 קָרְבָן שְׁלָם בְּאָדָם, שְׁנֹאמַר בּו זֹאת
 הַתּוֹרָה אָדָם, וּמִשׁוּם זֶה, מְסִיר אֲזִינוּ
 מִשְׁמַע תּוֹרָה גַּם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה.
 וְכָל הַקְּרָבָנוֹת הִלְלוּ רְמוּזִים בְּגוּפוֹ שְׁל

לְקַבֵּל מוֹחָא אִיהוּ אַרְיָה דְנַחֲתִית לְמִיכַל קְרַבְנִין,
 וְעָלִיהּ אֲתָמַר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, לְבָא לְשִׁמְאֵלָא וְעָלִיהּ אֲתָמַר
 וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם, רִיאָה דָא נֶשֶׁר
 דְאִית לָהּ גְדַפִּין דְפָרַח בְּהוֹן, וְעָלָהּ אֲתָמַר וּפְנֵי
 נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, מַחֲשָׁבָה דְאִיהוּ אָדָם רָכִיב עַל
 בְּלָהוֹן, וְאִינוּן מְרַפְּבָה דִלִּיהּ, פְּסוּסוֹן לְבַנֵּי נֶשֶׁא.

חִיְלִין דְמוֹחָא גְרַמִּין בְּקְרַבְנָא, וְתַקְרְבוּ עֲצָמוֹת
 עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו ז), חִיְלִין דְרִיאָה
 וְדַלְבָא עֲרֻקִין, קְשִׁירוֹ וְחַבּוּרָא, וְתַנּוּעָה דְלָהוֹן רוּחָא
 דְכַנְפֵי רִיאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
 הַמַּיִם (בראשית א ב) (נ"א דְאִיהוּ מוֹחָא), בְּגִין דְרִיאָה (נ"א
 דְרִישָׁא) כְּלִילָא מִתְרוּוִיָּהוּ, כְּנֻזְנָא דְעוֹפָא מִפְּנֵי
 וְאַרְעָא, וְאִינוּן כְּלִילָן מִתְרוּוִיָּהוּ.

לשון הקודש

חילולת המוח - עצמו"ת בקרבנו, ותקרבנו
 עצמות עצם אל עצמו. חילולת הראיה
 והלב - עורקים, קשר וחבור, והתנועה
 שלהם הרוח של פנפי ראה, והוא רוח
 אלהים מרחפת על פני המים, (שהוא המוח),
 משום שראה (שהראש) כלולה משניהם,
 כמו שעוף ממים וארץ, והם כלולים
 משניהם.

כְּנֻזְנָא הַמ"ח הוּא הָאַרְיָה שְׂיֹרֵד לְאַכֵּל
 קְרַבְנוֹת, וְעָלִיו נֶאֱמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. הַל"ב לְשִׁמְאֵל, וְעָלִיו
 נֶאֱמַר וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם.
 רִיאָה זֶה נֶשֶׁר, שֵׁישׁ לָהּ כְּנָפַיִם שְׂפוּרְחַת
 בְּהוֹן, וְעָלִיהּ נֶאֱמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם.
 הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁהוּא אָדָם רֹכֵב עַל כָּלָם,
 וְהֵם הַמְרַפְּבָה שְׁלוֹ, פְּסוּסִים לְבַנֵּי הָאָדָם.

על מוּחָא שְׂרִיא בְּרָכָה, עַל לְבָא שְׂרִיא קְדוּשָׁה,
על רִיאָה שְׂרִיא יְחוּד, מִחֲשָׁבָה כְּלִילָא
מִכְּלָהוּ, וְאִינוּן יְבָרְכְךָ יְהו"ה יָאֵר יְהו"ה יִשָּׂא יְהו"ה
(במדבר כד ו), יְבָרְכְךָ בְּמוּחָא, יָאֵר בְּלְבָא דְתַמָּן נְהוּרָא
דְעֵינִין, בְּמָה דְאוּקְמוּתָהּ חֵלֵב רוּאָה, יִשָּׂא בְּרִיאָה
דְאִיהוּ שְׁלוֹם, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם.

וְאִינוּן שְׂמִיעָ"ה רְאִיָּה רִיחָ"א, שְׂמִיעָ"ה בְּמוּחָה,
וְאִיהוּ בְּהַפּוּכָא חו"ם, דְשְׂרִיא בְּלַחוּתָא
וְקִרְרוּתָא דְמוּחָא לְחַמְמָא לִיה, מְסַטְרָא דְגְבוּרָה,
וְאִיהוּ אַרְיָה מְסַטְרָא דְגוּפָא, שׁוּר מְסַטְרָא דְנַפְשָׁא,
דְאִינוּן אֵשׁ וּמִים, אֵשׁ שְׂכָלִית מִים יְסוּדִית, רְאִיָּה
בְּלְבָ"א, דְאִיהוּ אֵשׁ, רְאִיָּה אַרְיָ"ה, מִים שְׂכָלִית
לְקַרְרָא אֵשׁ יְסוּדִי דְלְבָא, דְלָא יוֹקִיד כָּל גּוּפָא.

לשון הקודש

במוּחָה, וְהוּא כְּהַפּוּךְ חו"ם, שְׂשׁוּרָה
בְּלַחוּת וְקִרְרִירוּת שֶׁל הַמּוּחַ לְחַמְמָא אוֹתוֹ,
מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְהוּא אַרְיָה מִצַּד הַגּוּף,
שׁוּר מִצַּד הַנַּפֶּשׁ, שֶׁהֵם אֵשׁ וּמִים, אֵשׁ
שְׂכָלִית מִים יְסוּדִית, רְאִיָּה בְּלָב, שֶׁהוּא
אֵשׁ, רְאִיָּה אַרְיָ"ה, מִים שְׂכָלִית לְקַרְר
אֵשׁ יְסוּדִי שֶׁל הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִשְׂרַף אֶת כָּל
הַגּוּף.

עַל הַמּוּחַ שׁוּרָה בְּרָכָה, עַל הַלֵּב שׁוּרָה
קְדוּשָׁה, עַל הַרְאָה שׁוּרָה הַיְחוּד,
וְהַמּוּחַ שָׂבָה כְּלוּלָה מִכָּלֵם, וְהֵם: יְבָרְכְךָ
יְהו"ה, יָאֵר יְהו"ה, יִשָּׂא יְהו"ה. יְבָרְכְךָ
בְּמוּחָה, יָאֵר בְּלֵב, שֶׁם אוֹר הָעֵינַיִם, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְוַת הַלֵּב רוּאָה, יִשָּׂא בְּרָאָה, שֶׁהוּא
שְׁלוֹם, זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם.
וְהֵם שְׂמִיעָ"ה רְאִיָּה רִיחָ"ה. שְׂמִיעָ"ה

רִיחָא בְּרִיאָה דְנַפִּיק לְחוּטְמָא, עָלִיָּה אֶתְמַר
 (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים, וְרִיאָה
 אִיהִי מִסְטָרָא דְמוֹחָא קְרִירָא, וּמִסְטָרָא דְלִבָּא
 יְבִישָׁה, וְאִיהוּ חֻצִּיו מִזֵּם יְסוּדִית, וְחֻצִּיו יְבִישָׁה
 יְסוּדִית, בְּגִין דָּא שְׂרִיא עָלָה רוּחָא שְׂכְלִית, דְּאִיהוּ
 חַם וְלַח, חַם לְחַמְמָא קְרִירוּתָא, לַח לְרִטְטָא
 יְבִישׁוּתָא, דָּא שְׂכְלִי וְדָא יְסוּדִי.

דְּבוּר דָּא אָדָם, דְּכָלִּיל מִכְּלָתּוּ, וּמָאן אֶפִּיק לִיָּה
 מִחֻשְׁבָּה, וּבְגִין אֵלִין שְׂכְלִיִּים הָווּ נְחֻתִין בְּקַרְבָּנָא
 לְקַרְבָּא קְרִבָּנָא וְלִיְחָדָא כְּלָא, וְאֵלִין אֵינִין בְּתַחֲתִית
 הַמַּתִּים, דְּבַהוֹן יְהֵא קוּדְשָׁא פְרִיךְ הוּא מְקַרְבַּ עֲצָם
 אֶל עֲצָמוּ, וְגִידִין וְעֶרְקִין פְּלָחוֹן לְחַפְרָא דָּא בְּדָא,
 וְיִקְבְּלוֹן אֵלִין בְּאֵלִין, וּמִשְׁלָבִין אֵלִין בְּאֵלִין, הַדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (שמות לו ה) מִקְבִּילַת הַלְלָאת וְגוֹמֵר,
 בְּהֵוֹא זְמָנָא יְהֵא חֶדְוָה וְנִגְוָנָא, בְּקַרְיָבוּ דְלַחוֹן.

לשון הקודש

אותו? מחשבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבן להקריב קרבן וליחד הכל, ואלה הם בתחתית המתים, שבהם יהיה הקדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, כלם לחפר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו, ומשלבים אלו באלו, והו שכתוב מקבילת הללאת וגומר. באותו זמן תהיה שמחה ונגון בקרוב שלכם.

רית בראה, שיוצא לחטם, עליו נאמר ויפח באפיו נשמת חיים, וראה היא מצד המוח קרירה, ומצד הלב יבשה, והוא חציו מזם יסודית וחציו יבשה יסודית, בגלל זה שורה עליה רוח שכלית, שהוא חם ולח. חם לחטם את הקרירות, לח להרטיב את היבש, זה שכלי וזה יסודי. דבור זה אדם, שכלול מכלם, מי מוציא

תְּקוּנַת עֲשָׂרִין וַתְּרִין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית חַד אִיהוּ דְלֵא
 אֲתַגְלִיָּא, וּבְרָא תְרִין, תְּרִין אֵינֹן,
 וְאֵינֹן ב', וְאֵינֹן תְּרִין עֲלָמִין סְתִימִין, וּבְכַּח בְּרָא
 לֹון בְּנִקּוּדָא חֲדָא סְתִימָא, רֵאשִׁית אֲתַקְרִי, וְעֵלָה
 אֲתַמַּר (תהלים קד כד) כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וַתְּרִין עֲלָמִין
 סְתִימִין לָא הָווּ אֲתַגְלִיָּין, עַד דְּעֵבִיד לֹון תְּרִין
 לְבוּשִׁין, וּבְאֵי נִינְהוּ אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת
 הַשְּׁמַיִם לְבוּשָׂא לְעֵלְמָא עֵלְאָה דְאֲתַבְרִי בְּנִקּוּדָה
 עֵלְאָה, וְאֵת הָאָרֶץ לְבוּשָׂא לְעֵלְמָא תַתְאָה דְאֲתַבְרִי
 בְּאֱלֹהִים דְאִיהוּ אֵימָא עֵלְאָה.

י' רֵאשִׁית אֲתַקְרִי וְאִיהוּ אֵמָא דְכֵלָא, ה' אֱלֹהִים
 וְאִיהוּ אֵמָא דְכֵלָא אִם כָּל חַי, וְחֻכְמָה דְאִיהוּ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

תְּקוּנַת עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם

לְבוּשִׁים, וּמַהֵם? אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
 אֵת הַשְּׁמַיִם, לְבוּשׁ לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
 שְׁנַבְרָא בְּנִקּוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְאֵת הָאָרֶץ,
 לְבוּשׁ לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שְׁנַבְרָא
 בְּאֱלֹהִים, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה.
 י' נִקְרָא רֵאשִׁית, וְהִיא אֵב לְכָל, ה'
 אֱלֹהִים, וְהִיא אִם שֶׁל הַכָּל, אִם כָּל חַי,
 וְהַחֻכְמָה, שְׁהִיא אֵב, לֹא נֹדַעַת אֵלָא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית אַחַד
 הוּא שְׁלֵא הַתְּגֵלָה, וּבְרָא שְׁנַיִם, שְׁנַיִם
 הֵם, וְהֵם ב', וְהֵם שְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים,
 וּבְכַּח בְּרָא אוֹתָם? בְּנִקּוּדָה נִסְתָּרַת אַחַת
 שְׁנַקְרָאת רֵאשִׁית, וְעֵלְיָה נִקְרָא כְּלָם
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וּשְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים לֹא
 הָיוּ מִתְּגֵלִים, עַד שֶׁעָשָׂה לָהֶם שְׁנַיִ

אָבָא לָא אֲשַׁתְּמוּדַע אֶלְא בְּבִינָה דְאִיהִי אֱלֹהִים,
 וְתַמָּן י"ה אָבָא וְאִמָּא בְּחֵדָא, תְּרִין עֲלָמִין סְתִימִין,
 ו"ה אֵינוֹן תְּרִין בְּגִין, וְאֵינוֹן עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא
 דְאֵתִי, ו' עֲלָמָא דְאֵתִי דְאִיהוּ עֲלָמָא אֲרִיכָא, ה'
 עֲלָמָא דִּין דְלֹא אִיהוּ אֲרִיךְ.

ב' תְּרִין הֵיכְלִין לְתְרִין אֲתוּוֹן דְאֵינוֹן י"ה, וְעֲלִיָּה
 אֲתַמַּר (אִיּוֹב כח יג) אֱלֹהִים הֵבִין דְרַכָּה וְהוּא יָדַע
 אֶת מְקוּמָהּ, וּמֵאֵי נִיהוּ ב' הֵיכְלִין אֵלִין, אֶלְא חַד
 אִיהוּ אֱהִי"ה, וְתַנְיִנָּא אַדְנִי, וְתַרְוֵייהוּ אֵינוֹן בְּנוּיִין
 לְתְרִין אֲתוּוֹן י"ה אָבָא וְאִמָּא, וְהָכִי סָלִיק חוּשְׁבִין
 אֱהִי"ה אַדְנִי (ס"א וְחוּשְׁבִין אֱלֹהִים) לְחוּשְׁבִין בְּנוּיִין, וּבָה
 גְּבִיזִין אָבָא וְאִמָּא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסַתְרֹת לִיהוּ"ה
 אֱלֹהֵינוּ (דְּבָרִים כט כח) י"ה, וְדָא אֵינוֹן סְתִירִין וּגְבִיזִין,
 וְאֵינוֹן סְתִירִי דְאֲזַרִייתָא מִמָּשׁ, וּבְגִין דְאֵינוֹן סְתִירִין,
 צְרִיךְ דְלֹא לְגַלָּאָה לֹון, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְעַרְיִין.

לשון הקודש

אֶלְא אַחַד הוּא אֱהִי"ה, וְהַשְּׁנֵי אַדְנִי,
 וְשְׁנֵיהֶם הֵם בְּנוּיִים לְשִׁפְתֵי אוֹתִיּוֹת י"ה, אָב
 וְאִם, וּכְדָּ עוֹלָה חֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה אַדְנִי (חֻשְׁבוֹן
 אֱלֹהִים) לְחֻשְׁבוֹן בְּנוּיִין, וּבָה גְּבִיזִים הָאָב
 וְהָאִם, וְהוּוּ הַנְּסַתְרֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, י"ה,
 וְאֵלוֹ הֵם סְתִירִים וּגְבִיזִים, וְהֵם סְתִירֵי תוֹרָה
 מִמָּשׁ, וּמִשׁוּם שְׁהֵם סְתִירִים, צְרִיךְ שְׁלֹא
 לְגַלּוֹתָם, וְהוּוּ סוּד הָעֲרִיּוֹת, שְׁנֵאמַר בְּהֵם

בְּבִינָה שְׁהִיא אֱלֹהִים, וְשֵׁם י"ה אָבָא
 וְאִמָּא בְּאֶחָד, שְׁנֵי עוֹלְמוֹת נְסַתְרִים, ו"ה
 הֵם שְׁנֵי בְּנִים, וְהֵם הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
 הַבָּא, ו' הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהוּא עוֹלָם אֲרִיךְ,
 ה' הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁאֵינוֹ אֲרִיךְ.

ב' שְׁנֵי הֵיכְלוֹת לְשִׁפְתֵי אוֹתִיּוֹת שְׁהֵן י"ה,
 וְעֲלִיו נֵאמַר אֱלֹהִים הֵבִין דְרַכָּה וְהוּא יָדַע
 אֶת מְקוּמָהּ, וּמֵי הֵם ב' הֵיכְלוֹת הַלְלוּ?

דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (ויקרא יח ז) עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא
תִגְלֶה, לֹא תִגְלֶה וְדַאי מִן כְּפֹסֵי דְלַהוֹן.

קָם סָבָא פָּתַח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי נְחִית הָכָא, דְּאֵתְ
בוּצִינָא קְדִישָׁא, דְּהָא שְׂכִינְתָא קְדִישָׁא קָא
נְטִירַת לָךְ וְלַחֲבֵרָךְ, בְּאוּמָאָה עֲלִיכּוּ לָא
תִתְעַכְּבוּן הָתָם לְנַחְתָּא הָכָא אַתּוּן, וְהָכִי אוּמִינָא
לְכַל אִינוּן מְאִרֵי מְתִיבְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דִּיהוֹן
כְּלַהוֹן נְחִתִין עֲמִכוּן, וְכֵן אַנָּא אוּמִינָא לְאִינוּן
מְלֹאכִין וְחִיילִין קְדִישִׁין דִּי מִמֵּן לְנִטְרָא לְכוּ,
וְלֹא לִיקְרָא דִידֵי עֲבִידְנָא וְלֹא לִיקְרָא דְאַפָּא
וְאַמָּא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָּא.

מִיד קָלָא אַתְעַר בְּעַנְפֵי אֲלָנִין דְּהִנְתָּא דְעַדְן,
עֲלֵאִין נְחִתוּ, (מְלֹאכִין) (נ"א תַּתְּאִין) אַתְפְּנִישׁוּ
לְנַחְתָּא, בְּאֵלִין מְאִרֵי מְתִיבְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דְּהָא

לשון הקודש

והתחתונה, שכלם יהיו יורדים עמכם,
וכן אני השפעתני לאותם מלאכים
וחילות קדושים שממנים לשמר אתכם,
ולא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי
ואמו, אלא לכבוד השכינה.

מיד קול התעורר בענפי האילנות של גן
העדן, עליונים ירדו, (ומלאכים) (תחתונים)
התכנסו לרדת עם ראשי הישיבה

ערוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא
תִגְלֶה וְדַאי מִהַכְּפֹסֵי שְׁלָהֶם.

קָם וְכוּ, פָּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, רַד לְכָאוּן,
שְׂאֵתָה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִרֵי
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מִמְתִּינָה לָךְ
וְלַחֲבֵרֶיךָ, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֵיכֶם, אֵל תִּתְעַכְּבוּ
שֶׁם לְרֵדַת לְכָאוּן אִתְּם, וְכָךְ אִמְרַתִּי לְכַל
אוֹתָם רָאשֵׁי הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיוֹנָה